

cus Theodorici (Diercx) had gevraagd voor hem, wel met het oog op een publicatie, aan te leggen door Erasmus' brieven bij correspondenten van deze op te vragen⁸). En het is aannemelijk dat ook Rotterdamse vroedschappen bijvoorbeeld zullen hebben behoord tot degenen die voor deze collectie belangstelling hadden. Men denke in dit verband aan de verering van Erasmus zoals die blijkt uit het beeld van 1549 en dat van 1557⁹). Tot het plaatsen van dit laatste kan hebben bijgedragen, dat in de *Kosmographie* van Sebastian Münster, van 1550, een boek van Europese allure, een 'Lof van Holland' uit Erasmus' pen voorkomt, met twee houtsneden die hem voorstellen. Terwijl in de tweede, Latijnse druk van 1554 staat te lezen hoe in 1549 Philips II bij zijn bezoek aan Rotterdam door een houten standbeeld van Erasmus werd begroet. De stad kon voortaan niet zonder minstens een stenen beeld van Erasmus! De man die die houtsneden vervaardigde deed dat, naar Münster meedeelt, naar een portret van Erasmus in het bezit van Amerbach en werd, weten we uit het Rechnungsbuch, betaald met 2 gulden uit het Erasmusfonds¹⁰). Zo diende dit, bij uitzondering, tot verbreiding van de faam van Erasmus en van die van de stad van zijn vader. Dat men in Holland ook de tekst van het CV heeft gekend, is ook zeker¹¹). Merula staat niet aan het begin, hij verzorgde veeleer de neerslag in boekvorm van wat in brievencollecties her en der aanwezig was en aan vrienden en bekenden werd getoond¹²). Dat wil wel zeggen dat vanuit en buiten de intelligentsia die in Erasmus was geïnteresseerd, ook anderen kennis konden krijgen van het bestaan van oom Theobaldus, vader Gerardus en grootvader Elias!

Verbazing mag wekken, dat de vroede vaders van Rotterdam een moeder met twee zulke onnozele halzen die geen woord Latijn kenden, naar de universiteitsstad Basel zouden hebben laten gaan voor studie. Zij moeten dan toch hebben geweten dat dat daar mis zou lopen. Basilius van zijn kant lijkt zijn gasten getest te hebben, nadat door het hem onbekende wapen en zegel, met wat hij zag, zijn wantrouwen was gewekt¹³). Wilden zij in Basel studeren? Om hun vastberadenheid om bij dit besluit te blijven na te gaan, tekent hij hun het stereotiepe beeld van de Hollanders zoals dat in Basel gold. Zij zijn gewend om op en bij hun brood boter, kaas en bier te gebruiken. In Basel echter moeten ze 'geen wijn en ook geen bier' verwachten. Is het een psychologisch volkomen aanvaardbare schrijffout, als Basilius dit zo optekent, voor wat hij bedoelde: 'wijn en geen bier'? Of wilde hij met dit zo te zeggen suggereren